

Mot.
1988/89
Fö403-410

Motion till riksdagen

1988/89:Fö403

av Bertil Danielsson och Ewy Möller (båda m)

Sydöstra Sveriges försvar

Under senare år har det svenska försvarets resurser kraftigt minskat. Antalet enheter och förband har reducerats. 1987 års försvarsbeslut leder till – som moderata samlingspartiet förutsade – ytterligare allvarliga konsekvenser för framförallt arméns räkning.

Den nuvarande ekonomiska ramen räcker inte till att bibehålla alla de regementen som nu finns. För sydöstra Sveriges del är Kronobergs regementet, I 11 i Växjö, i fara.

När följderna av politiska beslut får konkreta och påtagliga verkningar för många människor kommer reaktionerna. Inte mindre än drygt 100.000 namnunderskrifter har samlats in för stöd till I 11. Det är en mäktig manifestation, och kan inte viftas bort utan vidare.

Det allvarliga i hotet mot I 11 och andra regementen är inte i första hand regementet som sådant, utan de förband dessa regementen utbildar och ställer upp. De två brigader som I 11 svarar för kommer, enligt FU-88, att försvinna och läggas ner.

Sydöstra Sverige har fått ökad strategisk betydelse. Att i detta läge operera bort två brigader från detta område är en äventyrlig politik.

Inriktningen av det svenska försvaret måste vara, att hela landet skall försvaras och att försvarsstyrkan är så stor att en presumtiv angripare avstår från angrepp.

Sex konkreta motiv kan ställas upp för ett starkt svenskt försvar.

1. Den svenska neutralitetspolitiken kan inte baseras endast på diplomatiska deklamationer. Den måste vila på ett eget försvar som ger innehåll åt neutraliteten. Eftersom Sverige inte är anslutet till någon av stormakternas försvarspakter är vi hänvisade till att helt lita till vår egen styrka och förmåga. Ett starkt försvar är en förutsättning för vår neutralitet.

2. Riksdagens uttalande om de försvarspolitiska målen måste omsättas i praktiken i form av brigader, flygplan, örlogsfartyg m.m. i tillräcklig mängd. Lägg en fjärdedel av brigaderna ner är det hyckleri att tro att värnkraften förblir oförändrad.

Resurserna är redan nu otillräckliga för att hålla våra vatten fria från objudna gäster. Ubåtsjakt kan bara företas på ett område samtidigt och egentligen under begränsad tid. Här har kraftuttrycken från Ingvar Carlssons och Sten Anderssons sida inte haft någon som helst betydelse – utom massmedialt. Ord måste följas av handling.

3. Balansen i vår omvärld påverkas om Sverige kraftigt och ensidigt nedrustar. Oroade röster har redan hörts från våra grannländer. Det militära

vakuum som uppstår kommer att snabbt fyllas ut av närstående stormaktsblock. Många bedömare anser att Nordeuropa har fått ökad strategisk betydelse. Om Sverige ensidigt går nedrustningens väg kan det få allvarliga konsekvenser.

4. Försvarsviljan och den folkliga förankringen försvagas vid försvarsbantningar och regementsnedläggningar. Om landets regering och riksdagen tillmäter rikets försvar ett minskat intresse, och om reaktionen på upprepade ubåtskränkningar blir mindre resurser kommer det att bli svårt att hålla försvarsviljan uppe.

Alla de tusentals människor som i hemvärn och frivilligorganisationer ägnar tid och intresse åt hemortens försvar kommer att känna sig svikna och övergivna. Utan tillgång till utbildnings- och övningsledare försvagas dessa delar av totalförsvaret. Läggts I 11 ned blir läget i dessa hänseenden allvarligt för vår del av landet. Ölands utsatta läge bör här särskilt påpekas. Vi är skyldiga att ge frivilligorganisationerna sådant stöd att de fortsättningsvis kan verka, och att de åtnjuter ett helhjärtat stöd från statsmakternas sida.

5. Ett svenskt närmande till EG påstås av vissa innebära ett uppgivande av vår självständighet och vårt oberoende. Så kommer det inte att bli. Vrångbilden skulle effektivt avlivas genom satsning på ett svenskt försvar. Ett nedrustat land har svårare att hävda sig i olika internationella sammanhang.

En närmare knytning till EG – vilket för vårt land är en nödvändighet – kräver att vi kan stå starka och hävda neutraliteten, och det sker bäst genom ett starkt försvar.

6. Det viktigaste motivet till ett starkt försvar är att vi måste vara beredda att försvara vår frihet. Utan frihet är alla våra välfärdssystem, all satsning på barnomsorg, utbildning, sjukvård, bostadsbyggande och äldreomsorg till ingen nytta. Det land som inte anser sig ha råd att betala försäkringspremien – ett starkt försvar – utsätter befolkningen för en oförlätlig risk om världsbrand, eller en lokal konflikt, skulle bryta ut.

Vår strävan skall vara att lösa konflikter med förhandlingar, att verka för fred och nedrustning, men till dess att länderna gemensamt och samtidigt förenar sig om dessa mål måste vi i vårt land vara beredda att försvara vår frihet.

De uppoffringar och de bördor detta innebär för svenska folket är lättare att bära än ofrihetens ok.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

1. att riksdagen beslutar att det svenska försvaret skall ha en sådan omfattning att riksdagens uttalade försvarspolitiska mål uppfylls och att neutralitetspolitiken ges ett reellt innehåll,

2. att riksdagen beslutar att Kronobergs regemente, I 11, skall finnas kvar.

Stockholm den 12 januari 1989

Bertil Danielsson (m)

Ewy Möller (m)